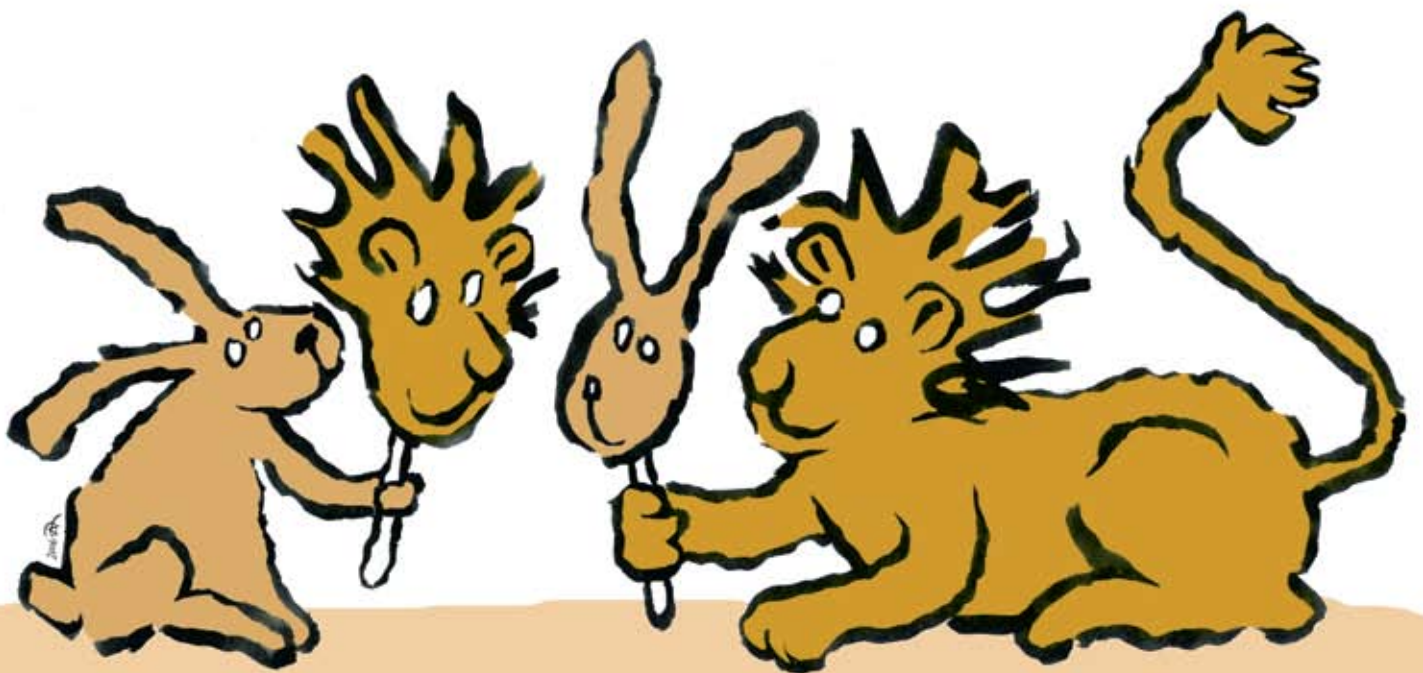

Történetek III.

D1 KAM TÜKRE

Egyszer régen Koreában élt egy szorgalmas szántóvető, Kam nevű. Egész életében egy elhagyatott kis faluban élt, és látni vágyott a fővárost, Szöült.

Egy nap azután elhatározta, hogy elmegy Szöulba, és megnézi a királyi székhelyet. Így búcsút vett a családjától, öreg édesapjától, feleségétől, leányától, és útnak indult a város felé.

Hosszú vándorlás után Kam elért a nagyvárosba. Ámúlt a forgalmas utcákon, a szép házakon és üzleteken. A piacon vett néhány ajándékot az otthoniaknak – fésűt a feleségének, pipát az apjának, selyemszalagot a leányának.

Egy üzletben megpillantotta a legfurcsább dolgot, amit valaha látott. Egy kerek, fényes fémdarab volt, és mintha egy ember arca bámult volna csodálkozva Kamra. De ezenfelül még mindent utánozott, amit Kam csinált. Ki ez a személy? Kam még sohase látott tükröt. Azonnal bement az üzletbe, és megvette azt a varázslatos fémdarabot. Nagy gonddal becsomagolva a tarisznyája mélyére tette, s útnak indult hazafelé. Volt egy sereg kérdés, amit fel akart tenni annak az embernek, aki olyan ismerősnek és mégis idegennek tűnt. Ott-hon a családja örült a viszontlátásnak, különösen, amikor kicsomagolták az ajándékaikat. Nagy ünnepet tartottak Kam tiszteletére. Ebéd után Kam kiment a disznókat etetni. Míg odakint volt, a leánya észrevette, hogy egy csomag még maradt az apja zsákjában. Kivette, szétbontotta, és csodálkozva nézte. – Ide nézzetek! Apa hazahozott egy csinos fiatal lányt, és varázslattal ebbe a fémlapba rejtette!

Kam felesége közelebb ment, hogy megnézzze, de amikor egy asszony arcát látta meg, féltékeny haragra gerjedt. – A kegyetlen ember! Hazahozott a városból egy asszonyt, aki elfoglalja a helyem. És micsoda rossz természetű nőnek néz ki!

A sírást-rívást hallva Kam apja sietve ment be a szobába. Belenézett a tükörbe. Minek hozta haza Kam ezt a csúnya vénembert! Gondolom, meg akarja enni az én rizsemet, s az én ágyamban akar aludni! A kiabálásuk, sikoltozásuk hallatára Kam berohant a házba. Ahogy belépett, a felesége a haját kezdte cibálni, és öklözte: – Te gazember, hazahozod ezt a gonosz képű asszonyt, hogy elfoglalja a helyemet!

– És hazahozod ezt a csúf vénembert! – kiabálta az apja.

– És hazahozod ezt a buta képű lányt – szólt a leánya.

– Gyertek. Meglátjuk, mit szól hozzá a pap – szólt Kam. Így elvonultak a falu papjához, és mindegyik elmondta, mit látott a tükörben.

– Hadd nézzem azt a mágikus fémet – mondta a pap. Ő járt a nagyvárosban, és ismerte annak csodáit.

– Mindannyian tévedtek – mondta. – Minden, amit láttok, egy bölcs öreg papnak az arca. Aztán elmagyarázta nekik, mi a tükör, és milyen ostobák voltak. – A jövőben, ha dühbe gurultok, igyatok meg lassan egy csésze rizslevet, mielőtt megszólaltok.

Mind megígérték, hogy megfogadják a tanácsát, s hazatérve nevettek buta tévedésükön. Nemsokára a falu minden házába került tükör, de Kam házában a tükrön kívül tartottak egy csésze rizslevet is arra az esetre, ha szükség lenne rá. És emlékeztek arra, hogy a tükör nem mindig mondja el a teljes igazságot.

(Koreai népmese)

